

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ Ἀνδρέας Κουντουριώτης, υἱὸς τοῦ Γεωργίου Κουντουριώτου διέτρεξε στάδιον ἐπιφανές, ἀνελθὼν εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα. Διετέλεσε τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν πρὸ τεσσαρακονταετίας περίπου, πρόεδρος ὑπουργὸς ἐν Κωνσταντινουλὶ ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1859, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι τοῦ 1862, γερουσιαστὴς τὸ 1864, κατόπιν πάλιν, μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν, πρεσβευτὴς ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Ρώμῃ, ἐν Παρίσι καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ 1875 μετακλήθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπως σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀπεποιήθη τὴν ἐντολὴν ταύτην. Καθ' ὅλον τὸ στάδιόν του ἀπέδειξε πολὺ τιμα πλεονεκτήματα, εὐθύτητα, συναίσθησιν τοῦ πρέποντος, σύνεσιν. Διὰ ταῦτα ἐξετιμήθη πάντοτε παρὰ πάντων, ἔτυχε δὲ τῆς ἐξαιρέτου εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τοῦ Βασιλέως Βικτωρος Ἐμμανουήλ, καὶ πολλῶν ἐξόχων ξένων πολιτευτῶν, ἐν οἷς σημειοῦμεν τὸν Ρατάτσην, πρωθυπουργὸν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὸν Τουρνέιλ, ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

Ὁ Ἀνδρέας Κουντουριώτης ὁρεῖται τὸ στάδιόν του εἰς τὴν σύνασιν του καὶ τὸ συμβιβαστικὸν τοῦ χαρακτῆρός του, δι' ὧν καθίζει ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐξόχους ἐκδουλεύσεις τοῦ ἱστορικοῦ οἴκου του. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τῷ ὄντι, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐκ συστήματος ἀποδοκιμάζοντες τὸν διορισμὸν πολιτικῶν προσώπων εἰς αὐλικὰς θέσεις, διατίθενται ἐπιεικέστερον διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κουντουριώτου εἰς τὴν Αὐλήν.

Ἡ Κυρία Κουντουριώτου, θυγάτηρ τοῦ ἀοιδίμου στρατηγοῦ Δημητρίου Καλλέργη, καὶ αἱ δεσποινίδες θυγατέρες αὐτῆς, κοσμοῦσι τὸν οἶκον τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς διὰ τῆς ἀπερίττου ἐκείνης καὶ ἐπαγωγῆς συμπεριφορᾶς, ἥτις χαρακτηρίζει τὰς οὐλομένης τῆς ἀληθοῦς ἀριστοκρατίας.

ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ

(Κωμωδία, φλύαξ, μῆμος, διαλογὴ καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε, τὸ ὅποιον δὲν ἐπενόησεν ὁ κ. Κορομηλᾶς).

Πρόσωπα : Θ. Δηλιγιάννης, Ματθιόπουλος, Παπαδάκης καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκτὸς ἐμοῦ.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΣΚΗΝΗ Α'.

[Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀρχηγῶ, ὅστις κάθηται ἐπὶ ἀνακλίντρῳ φορῶν ἐμβάδας καὶ κοινόειδῃ νυκτικῶν σκοῦρον. Ἐπὶ τινος τραπέζης εἶνε δαδερὰς καθαρῶν μανδύλων, ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυρίων», μελανοδοχεῖον καὶ λευκὸς χάρτης].

ΔΗΛ. (Κρούων τὸν κώδωνα). Πρέπει ν' ἀποφύγω σήμερον τὴν συζήτησιν... Πρέπει νὰ κατωρθώσω, ὅπως τὴν ἀποφύγω ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, ἵνα δυνηθῶ νὰ προπαρασκευάσω ἐμαυτόν... Ἠλπίζω, ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν... (Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται εἰς ὑπηρετίης). Μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ σὰς ἐπιφορτίσω ἐὰν εἶνε δυνατόν, νὰ μετακαλέσητε τὸν κ. Ματθιόπουλον. (Ὁ ὑπηρετίης ὑποκλίνεται καὶ ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγα δὲ λεπτὰ καταφθάνει ἀσθμαίνων ὁ κ. Ματθιόπουλος). Δὲν γνωρίζετε, κ. Γεώργιε, ὅποσον εἶμαι συναχωμένος...

ΜΑΤΘ. Μὰ δὲν φαίνεσθε καθόλου, κ. Πρόεδρε...

ΔΗΛ. Δὲν φαίνομαι, ναί... ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ πρέπει νὰ φαίνομαι, ὅτι εἶμαι καὶ νὰ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος, διότι ὑπέρτεροι ἀνάγκαι τοῦ ἔθνους τὸ ἀπαιτοῦν...

ΜΑΤΘ. Τότε νὰ γράψουμε «στὴν «Πρωίαν» καὶ «στὸν «Σύλλογον», ὅτι ἔχετε συνάχι καὶ ὅτι δὲν θὰ παραστήσετε

—μὲ συγχωρεῖτε— δὲν θὰ παραστήτε, ἤθελα νὰ 'πῶ, εἰς τὴν Βουλὴν...

ΔΗΛ. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ σὰς ἐφώναζα.

(Ὁ κ. Ματθιόπουλος λαμβάνει τὴν ἐπὶ τῆς τραπέζης γραφίδα καὶ μετὰ μίαν ὥραν τελειώνει τὸ ἐξῆς διάφορον, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκει εἰς τὸν κ. Ἀρχηγόν : «Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐλαφρὸν κρυολόγημα προσβαλὼν τὸν κ. Ἀρχηγόν τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον ἴσως τὸ πρῶτον αὔριον, ἐὰν οἱ ἰατροὶ ἐπιτρέψωσι τοῦτο». Τὸ ἐγγχειρίζει εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην).

ΔΗΛ. Πολὺ καλὸν εἶνε, ἀλλ' ὀλίγον σύντομον. Στείλετε τώρα νὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως.

ΣΚΗΝΗ Β'.

[Μετὰ μίαν ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ αὐτὸ δωμάτιον. Τὰ δώδεκα μανδύλια εἶνε ἀθικτα. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως γράφει ἐν ἄρθρον διὰ τὴν «Πρωίαν» πεντάστηλον «Περὶ τοῦ Μέλανος Ἀστοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ζωολογίαν», ὅποτε ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁμιλος φίλων συγκεκνημένων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ κ. Παπαδάκης].

Εἰς φίλ. Κύριε Πρόεδρε, διαβάσαμε σήμερα πῶς εἰσθε ἀδιάρθετος καὶ ἤλθαμε νὰ πληροφορηθῶμε περὶ τῆς πολυτίμου δι' ἡμᾶς καὶ διὰ πάντα τὸν ἑλληνισμόν ὑγείας σου.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ, ἀγαπητοὶ συμπολίται! Ἡ διαγωγή σας αὕτη μοῦ δίδει νέας δυνάμεις διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν προδοτῶν... Ἡμεῖς οὐδέποτε θὰ ἐμποδίσωμεν τὴν καρδίαν μας νὰ πάλλῃ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦς Κρήτης, τὴν ὁποίαν ἐσφαγίασαν...

ΠΑΠΑΔ. Εὐχόμεθα, κ. Πρόεδρε, ν' ἀνκρῶσθε... ὁ ἑλληνισμός... τὸ ἀνκσκαπτόμενον αἶσθημα τῶν Κρητῶν... αἱ ὁμότητες τοῦ Σακῆρ... ἡ προδοσία τοῦ Τρικούπη... μίαν ἡμέραν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν θὰ καταστῶσιν ἀντάξια καθ' ἑαυτὰ τῆς κοινῆς περιφρονήσεως καὶ σωτηρίας. Ζήτω ὁ Ἀρχηγός, ζήτω ἡ Ἀντιπολίτευσις.

ΔΗΛ. Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας.

(Ἀναχωροῦσι πάντες καὶ μένει ὁ κ. Παπαδάκης, ὅστις ὡς ἰατρὸς διαβάσκει εἰς τὸν ἀσθενῆ μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν ἰσχυρὰν δόσιν βισμούθιου. Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως περὶ Κρήτης θὰ ἴδωμεν αὔριον κατὰ πόσον ἐξετελέσθη ἡ συνταγή).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

[Τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθυσαν τοῦ καφενείου Χαχαράτου ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς «Ὀμονοίας», ὅπου διημερεύουσι καὶ διανυκτερεύουσιν οἱ πλείστοι τῶν Ἀντιπολιτευομένων. Δύο ἐκ τῶν ἐπισκεφθέντων φίλων τὸν κ. Ἀρχηγόν κρατοῦσι τὴν «Πρωίαν» ἀνὰ χεῖρας καὶ ἀναγινώσκουσι τὸ παλῶκετον ἄρθρον «περὶ τοῦ Μέλανος Ἀστοῦ». Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀρχίζει ἡ συζήτησις].

Ο Εἰς. Εἶδες καταβεβλημένος ποῦ ἦτο χθὲς ὁ Ἀρχηγός... δὲν 'μποροῦσε νὰ 'μιλήσῃ... ἂν ἦτανε καλὰ τί θὰ τοὺς ἔκανε μέσῃ στὴν Βουλὴ... Θὰ ἔπαφτε τὸ Ὑπουργεῖο ἀμέσως καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας θὰ πέραμε καὶ θέσι... Ἀχ αὐτὸ τὸ συνάχι...

Ο ΕΤΕΡΟΣ. Σέρεῖς τί μοῦ φαίνεται — νὰ τὰ λέμε μεταξὺ μας — δὲν εἶχε τίποτε, ἀλλὰ τὰ ἤυρε μπαστούνια καὶ κάθησε στὸ σπῆτί του νὰ μελετήσῃ γιὰτί δὲν ἤξερε τί νὰ 'πῇ... Ἐνόμιζε πῶς ὁ Τρικούπης δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως...

Ο ΠΡΩΤΟΣ. Δὲν ἔχεις δίκαιον... Εἶχε φοβερό συνάχι... Δὲν εἶδες δώδεκα μαντύλια ἑτοιμα... σὰν ἐπίστρατοι... Εἶχε συνάχι...

Ο ΑΛΛΟΣ. Σὰν δύσκολο μοῦ φαίνεται.

ΤΡΙΤΟΣ. (παρεμβαίνων) Δὲν πρέπει νὰ σοῦ φαίνεται καθόλου δύσκολο. (Καὶ μετὰ στιγμασίαν σιωπῆς δεικνύων τὴν «Πρωίαν»). Ἐὰν δὲν εἶχε συνάχι θὰ ἔγραφε αὐταῖς τῆς . . . :

(Δὲν πίπτει οὔτε ἡ αὐλαία, οὔτε ... τὸ Ὑπουργεῖον).

Συνάχια καὶ εἰς τὸ ἐπόμενον

Τσοπαναῖος

Π Α Ν Ε

Πᾶνε πλὴ ἡ φέσταις, πᾶνε τὰ οὐρρά,
πᾶνε τὰ καττέλλα καὶ ἡ Σαλαμάντραις,
τὸ ἀντράγοντό μας εἶπε μὲ χαρὰ
κὶ ὅλοι πρὸς κεροῦ τῶν τρέχοντων μὲς ὅσῃς μάντραις.

Λησμονοῦνται ὅλα, ἦλθε ἡ Βουλὴ ...
ὃ ἐν ἴσοις πρῶτος στέκεται ὡς ἡλὸς
καὶ μᾶς ἀναγγέλλει καὶ μᾶς ἀπειλεῖ,
δεῖ γὰρ τὴν Κρήτη θὰ μᾶς πῇ πολλά.

Πῶ! πῶ! πῶ! Χριστέ μου!.. τέο ξαφνικὸ!..
μήνυμα μεγάλο καὶ πολεμικόν.
Κάθε Πανσανίας τὸ σπαθὶ σηκώνει
κὶ ἡ Ροζοῦ μὲ πάλα ὅτῃ Βουλὴ πλακόνει.

Ξαφνικὴ ἀντάρα, νέα συμφορά...
πάει πλὴ τῶν γάμων ἡ τρελλὴ χαρά,
τώρα πλὴ ἡ Κρήτη, τὸ κοινὸν συμφέρον,
κὶ ἡ πολλὴ λιγοῦρα τῶν ἡμετέρων.

Ὅλοι ὅτῳ Τρικούπη γίνονται τσιμπούρζο,
κάθε Ἀντ-Εισσώτος πόλεμος κηρύττει...
βγάλετε τῆς πάλαις, πιάσετε ταμπούρζο...
ὃ ἐν ἴσοις πρῶτος λέει γὰρ τὴν Κρήτη.

Σουρ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τι ἀτυχῆς αὐτῇ ἡ Κρήτη!

Κατὰ τὸ 1886 ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐνῶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἠπειρον καὶ τὸ ἄλλο τμήμα τῆς Θεσσαλίας διὰ τὴν Κρήτην δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τίποτε. Σήμερον, ὅτε πάλιν νέον ὑπὲρ αὐτῆς θ' ἀνελάμβανεν ἀγῶνα, τὸν καταλαμβάνει

φοβερὸν συνάχι καὶ ματταῖονται ὅλοι οἱ πόθοι καὶ ὅλαι αἱ ἐλπίδες ὥς καὶ αὐτὴ ἡ πτώσις τῆς Κυβερνήσεως.

Λέγουσιν, ὅτι τὸ συνάχι δὲν εἶνε τοιαύτη νόσος, ὥστε νὰ καθιστᾷ ἀχρηστον τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ ἔχει. Φαίνεται διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην δὲν εἶνε ἀληθὴς ἡ δοξασία αὕτη καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὁπαδοὶ του ἔσπευσαν νὰ ζητήσωσι κεφαλὴν μὲ χωρὶς συνάχι εἰς τὸν κύριον Κοντόσταυλον. Κατὰ τὴν ἀσθενή μου κρίσιν ἠδύναντο νὰ ζητήσωσι τὸν Ἀρχηγόν των καὶ εἰς τὸ δεύτερον συστατικὸν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξ Εὐβοίας βουλευτοῦ, χωρὶς μάλιστα νὰ ἔχωσι φόβους καὶ παρεξηγήσεων.

Ἦγώ τῶν διαδρόμων τοῦ Βουλευτηρίου.

— Ἐλπίζετε, κ. Πρόεδρε, ὅτι θὰ ἔχωμεν σήμερον τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης;

— Ἐλπίζω, ὅτι ἐν ἀπλοῦν συνάχι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασταίλῃ ὁρμαὶ τόσοι φιλοπολέμοι!

Καὶ ἐν τούτοις!

Ὁ ἀγαθός, εὐφυὴς καὶ ἐλληνομυχθὴς πρίγκιψ τοῦ Σάξ-Μαϊνίγγεν, μετὰ βραχείαν διαμονήν, ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν, ἀφοῦ κατέθελλε πάντας τοὺς πλησιάζοντας αὐτόν διὰ τῆς ἐπιχάριτος συμπεριφορᾶς καὶ τῆς ἀνεπιτηδεύτου εὐγενείας τοῦ ἡθους του. Ὁ φιλέλληνας καὶ καλλιτέχνης ἡγεμονίδης ἠθέλην ἴσως παραμείνει ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν χώραν μας, ἀν δὲν ὑφίστατο τὸ μαρτύριον τῆς πολιτορκίας τῶν λογίων νέων, μεταξὺ τῶν τάξεων, τῶν ὁποίων εἶχεν ἐνσκήψει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀληθὴς ἐπιδημία, ἥτις ἠδύναντο μάλιστα νὰ ὀνομασθῇ Αὐσάξ-Μαϊνίγγιτις.

Ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὰς ἐργασίας της, ἀλλ' ὥς φαίνεται προμηνύεται μεγάλη εἰς αὐτὰς δυστοκία, ἀφοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων ἐν ἔσεται καὶ τὸ περὶ μαιῶν.

Μεταξὺ συμπολιτευομένου καὶ ἀντιπολιτευομένου.

— Ὅριστε εἶσαι εὐχαριστημένος! ἡ κυβερνήσις ἤρχισε νὰ καταργῇ τοὺς φόρους.

— Μάλιστα! ἐὰν λείψουν οἱ φόροι, πάλιν θὰ πάσχωμεν, διότι τότε θὰ ἔχωμεν ἀφορίαν!

Τὸ ταξίδιον τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ὅλης τῆς Εὐρώπης καὶ δύο Τουρκικὰ θωρηκτά.

Ἡδός

